

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < story-מעשה O key-מקרא:	statement-מימרא ■ challenge-קושיש challenge-קושיש question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה proof-ראיה
---	---

[illegible]

disputants חולקים-מרכיב מרכזי לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story statement מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof					
Talmud Navigator					
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ					
מגילה-בני העיר					
מימרא					
שמע מינה: תורה בתורה שפיר דמי.					
דלמא שאני תלמוד, שהתלמוד מביא לידי מעשה. אשה נמי - (ישעיהו מ"ה) לא תהו בראה לשבת יצירה, אבל תורה בתורה - לא.					
לא ימכור אדם ספר תורה אף על פי שאינו צריך לו	תנו רבנן:				
אפילו אין לו מה יאכל ומכר ספר תורה או בתו - אינו רואה סימן ברכה לעולם.	יתר על כן אמר רבי שמעון בן גמליאל:				
וכן במותריהן.					
לא שנו אלא שמכרו והותירו, אבל גבו והותירו מותר.	רבא:				
במה דברים אמורים שלא התנו, אבל התנו - אפילו לדוכסוסיא מותר.	איתיביה אביי:				
הכי דמי?					
אלימא שמכרו והותירו					
כי התנו מאי הוי?					
אלא שגבו והותירו					
טעמא - דהתנו, הא לא התנו					
לא - לעולם שמכרו והותירו					
והכי קאמר: במה דברים אמורים - שלא התנו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר, אבל התנו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר - אפילו לדוכסוסיא נמי מותר.					
מי שמיע לך מרב ששת מאי דוכסוסיא?	אמר ליה אביי לההוא מרבנן דהוה מסדר מתניתא קמיה דרב ששת:				
פרשא דמתא.	אמר ליה: הכי אמר רב ששת:				
הלכך, האי צורבא מרבנן דשמע ליה מילתא ולא ידע פירושא - לישייליה קמיה דשכיח קמיה רבנן, דלא אפשר דלא שמיע ליה מן גברא רבה.	אביי:				
בני העיר שהלכו לעיר אחרת ופסקו עליהן צדקה - נותנין, וכשהן באין מביאין אותה עמון, ומפרנסין בה עניי עירן	רבי יוחנן משום רבי מאיר:				
בני העיר שהלכו לעיר אחרת ופסקו עליהן צדקה - נותנין, וכשהן באין מביאין אותה עמון. ויחיד שהלך לעיר אחרת ופסקו עליו צדקה - נתת לעניי אותה העיר.	תניא נמי הכי:				
רב הונא גזר תעניתא, על לגביה רב חנה בר חנילאי וכל בני מתיה, רמו עלייהו צדקה ויהבו. כי בעו למיתא, אמרו ליה: נותבה לן מר, וניזול ונפרנס בה עניי מאתינן					
במה דברים אמורים - בשאין שם חבר עיר אבל יש שם חבר עיר - תינתן לחבר עיר.	אמר להו: [רב הונא] תנינא:				
וכל שכן דעניי ידידי ודידכו עלי סמיכי.	[רב הונא]				
אין מוכרין את של רבים ליחיד מפני שמורידין אותו מקדושתו, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]				
אם כן אף לא מעיר גדולה לעיר קטנה.	אמרו לו: [רבנן]				
שפיר קאמרי ליה רבנן לרבי מאיר					
ורבי מאיר					
מעיר גדולה לעיר קטנה - מעיקרא קדישא, השתא נמי קדישא, מרבים ליחיד - ליכא קדושה.	[רבי מאיר]				
ורבנן					
אי איכא למיחש - כי האי גוונא נמי איכא למיחש, משום (משלי י"ד) ברב עם הדרת מלך.	[רבנן]				
אין מוכרין בית הכנסת אלא על תנאי שאם ירצו יחזורוהו, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]				
מוכרין אותו ממכר עולם, חוץ מארבעה דברים: למרחץ, ולבורסקי, לטבילה, ולבית המים.	חכמים:				

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מגילה-בני העיר		מאן דאמר											
מימרא													
מוכרין אותה לשם חצר, והלוקח מה שירצה יעשה.	רבי יהודה:												
ולרבי מאיר היכי דיירי בה? הא הויא לה רבית													
רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה	רבי יוחנן:												
צד אחד ברבית - מותר.	דאמר: [רבי יהודה]												
הרי שהיה נושה בחבירו מנה ועשה לו שדהו מכר, בזמן שמוכר אוכל פירות - מותר, לוקח אוכל פירות - אסור.	דתניא: [רבנן]												
אפילו לוקח אוכל פירות מותר.	רבי יהודה:												
מעשה בביתוס בן זוגן שעשה שדהו מכר על פי רבי אלעזר בן עזריה, ולוקח אוכל פירות היה.	ואמר רבי יהודה:												
משם ראייה? מוכר אוכל פירות היה, ולא לוקח.	אמרו לו: [רבנן]												
מאי בינייהו?													
צד אחד ברבית איכא בינייהו.													
צד אחד ברבית - מותר	מר סבר: [רבי יהודה]												
צד אחד ברבית - אסור.	ומר סבר: [רבנן]												
דכולי עלמא צד אחד ברבית אסור, והכא רבית על מנת להחזיר איכא בינייהו.	רבא:												
רבית על מנת להחזיר - מותר	מר סבר: [רבי יהודה]												
אסור.	ומר סבר: [רבנן]												
מוכרין אותו ממכר עולם וכו'.	חכמים:												
מותר לאדם להשתין מים בתוך ארבע אמות של תפלה.	רב יהודה אמר שמואל:												
מאי קמשמע לך? תנינא	רב יוסף:												
מוכרין אותה לשום חצר, ולוקח מה שירצה יעשה.	[תנינא] רבי יהודה:												
ואפילו רבנן לא קאמרי אלא בית הכנסת דקביע קדושתיה, אבל ארבע אמות דלא קביע קדושתיהו - לא.													
המתפלל מרחיק ארבע אמות ומשתין, והמשתין מרחיק ארבע אמות ומתפלל	תני תנא קמיה דרב נחמן:												
בשלמא המשתין מרחיק ארבע אמות ומתפלל	אמר ליה: [רב נחמן]												
כמה ירחיק מהן ומן הצואה - ארבע אמות	תנינא:												
אלא המתפלל מרחיק ארבע אמות ומשתין למה ליה? אי הכי, קדשתינהו לכולהו שבילי דנהרדעא													
ישהה.	תני:												
בשלמא משתין ישהה כדי הילוך ארבע אמות - משום ניצוצות, אלא מתפלל ישהה כדי הילוך ארבע אמות למה ליה?													
שכל ארבע אמות תפלתו סדורה בפיו ורחושי מרחשן שפוטתיה.	רב אשי:												
זלפ"ן סימן.													
במה הארכת ימים?	שאלו תלמידיו את רבי זכאי:												
מימי לא השתנתי מים בתוך ארבע אמות של תפלה, ולא כניתי שם לחבירי, ולא ביטלתי קידוש היום. אמא זקינה היתה לי, פעם אחת מכרה כפה שבראשה והביאה לי קידוש היום.	אמר להם: [רבי זכאי]												
כשמתה הניחה לו שלש מאות גרבי יין, כשמת הוא הניח לבניו שלשת אלפים גרבי יין.	תנא:												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מגילה-בני העיר																
מימרא	מאן דאמר															
רב הונא הוה אסר ריתא וקאי קמיה דרב, אמר ליה: מאי האי? - אמר ליה: לא הוה לי קידושא, ומשכנתיה להמיינאי, ואתאי ביה קידושא. אמר ליה: יהא רעוא דתיטום בשיראי. כי איכלל רבה בריה, רב הונא איניש גוצא הוה, גנא אפוריא, אתיין בנתיה וכלתיה שלחן ושדיין מנייהו עליה, עד דאיטום בשיראי. שמע רב ואיקפד, אמר: מאי טעמא לא אמרת לי כי ברכתך וכן למר?															כז:	
	שאלו תלמידיו את רבי אלעזר בן שמוע:													א		כז:
מימי לא עשיתי קפנדריא לבית הכנסת, ולא פסעתי על ראשי עם קדוש, ולא נשאתי כפי בלא ברכה.	אמר להם: [רבי אלעזר בן שמוע]													!	ד	כז:
	שאלו תלמידיו את רבי פרידא:													א		כז:
מימי לא קדמני אדם לבית המדרש ולא אכלתי מבהמה שלא הורמו מתנותיה ולא ברכתי לפני כהן.	אמר להם: [רבי פרידא]													!	ד	כז: